

GUDS UTVALGTE

STED FOR TILBEDELSE

 La oss stå et øyeblikk mens vi bøyer hodet i bønn. Og nå, med bøyde hoder, og jeg stoler på at våre hjerter også er bøyde, lurer jeg på hvor mange her inne i kveld som ønsker å bli husket i bønn, for noe spesielt? Vil du bare rekke opp hånden og si: “Gud, gi meg det jeg søker i kveld.” Herren velsigne dere.

² Vår Himmelske Far, når vi nå ydmykt nærmer oss denne store nådens Trone, beveger vi oss nå, ved tro, inn i det Hinsidige; hvor Gud og Englene og Kjerubene og hele den Himmelske hærskaeren er samlet. For Han sa at ikke engang en spurv kan falle til jorden uten at vår Himmelske Far vet det. Hvor mye mer vet Han her når hundrevis av mennesker har bøyd hode, og kaller på Deg for spesielle forespørslar. Far, se ned på den trengende verden i kveld, for vi er et trengende folk.

³ Og jeg ber, Gud, at fordi vi har samlet oss her og uttrykker for Deg vår tro på en levende Gud som svarer på bønn; vi har kommet ut fra verdenen til de uomskårne på hjerter og ører, kommet ut for å leve et atskilt liv og å leve i bekjennelsen av vår tro på Deg. I kveld har vi løftet hendene våre og sagt: “Vi er trengende.” Kjære Gud, svar på hver og en av deres forespørslar.

⁴ Og så, Far, ber vi om at Du vil komme til oss i kveld i Ordet. Vi kommer hit for korrigering, for forståelse, så vi kan vite akkurat hvordan vi skal leve i denne tid; hva vi skal se fram mot, hva vi skal gjøre. For vi vet at Herrens Komme nærmer seg, i henhold til alle tegnene som profetene forutsa. Vi nærmer oss tiden, Herre, da fullstendig utfrielse vil bli gitt til Dine barn. Gud, la oss alle være der, Far. Må det ikke mangle en eneste. Det er vår hensikt med å være her, Herre. Vi elsker Deg, og vi prøver å forberede oss på den stunden.

⁵ Tal til oss, vi ber igjen, i kveld. Og helbred de syke. Alle de syke og plagede som er i bygningen, vi ber om at Du vil helbrede dem, Herre; og spesielt dem med åndelige behov. Vi ber om at Du må frelse enhver forlapt sjel. Fyll hver troende med Den Hellige Ånd. Og forny styrken og Kraften i Dine troende barn. Gi disse tingene, Far. Vi ber om mye, fordi Du ba oss om å be, “be om overflod, be om store ting, mange ting”, for at gleden vår kan være fullkommen. Og vi ber om dem i Jesu Kristi Navn. Amen.

Vær så god og sitt.

⁶ Jeg anser virkelig dette som et stort privilegium i kveld, å være tilbake her på plattformen igjen, her på denne videregående skolen, å møte disse fine menneskene som er samlet for å høre

Evangeliet. Jeg ber om Guds nåde til å hjelpe meg å fortelle dere Sannheten, så langt jeg kjenner Sannheten. Han kan fortsatt lukke munnen til en mann, på samme måte som Han kunne med en løvemunn. Og hvis jeg noensinne ville prøve å si noe som var galt og i strid med Hans vilje, er min oppriktige bønn at Han ville lukke munnen min, så jeg ikke vil si det. For jeg ønsker virkelig å komme til Himmelen selv; og jeg ville aldri komme dit, og, og dessuten ville jeg være en falsk leder, noen som hadde gjort noe feilaktig. Hvis jeg gjør det, er det fordi jeg ikke vet noe annet. Herren velsigne dere.

⁷ Nå, i morgen tidlig, hvis det er Guds vilje, tar jeg sikte på å snakke om det emnet, *Ekteskap og skilsmisse*. Og vi stoler på at dere kommer og tar med blyanter og papirer. Vi skal ikke bruke for lang tid, men jeg vil gjerne bare . . . Det var først og fremst grunnen til at jeg kom tilbake hit, i Indiana, fordi jeg lovet dere det. Og jeg skal prøve i morgen tidlig. Hvis jeg ikke får det til i morgen tidlig, så gjør jeg det i morgen kveld. Men jeg skal prøve i morgen tidlig, om Herren vil, å snakke om emnet, de to tankeretningene. Og må Gud hjelpe oss å vite hva som er Sannhet, bare å vite hva som er Sannhet, så vi kan vandre i Sannhet og i Lys. Vi . . .

⁸ Du vet, jeg hadde en gammel, farget venn før. Han sa til meg, han sa: “Broder Billy”, han sa: “Jeg—jeg vil ikke ha noen problemer ved elven.” Han sa: “Jeg vil ha billetten min i hånden. Og når fløyta lyder, vil jeg ikke ha noen problemer der. Jeg har spurt Herren for lenge siden, om det er noe galt, la meg ordne opp i det med det samme”, sa, “for det vil være mørkt og stormfullt den morgenen, når skipet drar ut mot den andre siden.” Han sa: “Jeg vil ikke ha noen hindringer. Jeg vil ta hånd om alt det nå.” Det er det vi er her for, prøve å ta hånd om alle hindringene, slik at vi kan gå om bord i den stunden.

⁹ Nå, jeg skal ikke snakke så lenge med dere i kveld, for vi har to møter i morgen. Og deretter drar jeg videre et annet sted, til et annet, flere møter.

¹⁰ Men nå, i Femte Mosebok. Jeg ønsker å lese fra det 16. kapitlet, de tre første versene, i 5. Mosebok 16,1 til 3.

*Gi akt på måneden Abib, så du holder påske . . .
HERREN din Gud, . . . i den (fjerde) måneden Abib førte
Herren din Gud deg ut av — ut av Egypt om natten.*

*Derfor skal du ofre påskeofferet for Herren din Gud,
fra småfeet og fra storfeet, på det stedet HERREN har
utvalgt for å la sitt navn bo der.*

¹¹ Nå, mitt emne i kveld er: *Guds utvalgte sted for tilbedelse*.

Hvis du legger merke til, måneden A-b-a-d . . . -b der er, betyr, “april”. Det var i måneden april at de ble ført ut.

Og nå, det rare er at vi, i kveld, som tilbedere av Gud, i denne tiden som vi lever i, og vi finner så mange forskjellige forestillinger hos mennesker. Og så lenge det er forskjellige forestillinger om ting, det er forskjellige spørsmål; må det være ett riktig svar på hvert spørsmål som stilles.

Hvis jeg skulle stille spørsmålet: “Hva er *dette*?”

“Vel”, ville de si, “en prekestol.”

“Hva er den til?” Skjønner?

¹² Nå, der, noen kunne si: “Det er ikke en prekestol. Det er et bord.” Vel, det er et bord, men likevel er det en prekestol. Du skjønner, det må være et riktig svar på det.

Og hvis jeg ville stille et spørsmål om noe, må det finnes et riktig svar. Det kan være noe i nærheten av det; men det må være et riktig, klart svar på hvert spørsmål. Så derfor, på hvert spørsmål som dukker opp i livene våre, må det finnes et sant, riktig svar.

¹³ Og nå, i dag, hører—hører vi det sies, så mange av våre folk i verden i dag . . .

Som misjonær har jeg tatt flere turer over havet og rundt om i verden, jeg har vært i kontakt med mange forskjellige religioner, slik som Buddha og muhammedanere, og sikker og jainere og den slags, fra verdens religioner. Og så her i våre egne Forente stater; og andre fremmede land, i møte med alle våre forskjellige kirker, som for eksempel våre denominelle kirker, som begynner med det tidlige romersk-katolske, og deretter til det greske, og så videre, og de—de forskjellige ritualene, og så ned gjennom . . . alle tidene med denominasjon, med ni hundre og noe forskjellige protestantiske denominasjoner.

Nå, hver og en av dem, selvfølgelig kunne du se ideen deres, og jeg kan ikke klandre dem. Hver enkelt hevder at de er sannheten, de har sannheten. Og menneskene som tilhører disse kirkene burde tro det, fordi de har satsset sitt—sitt bestemmelsessted, Sitt Evige bestemmelsessted, på læren til den kirken. Og de er så forskjellige fra hverandre, at det har blitt ni hundre og noe forskjellige spørsmål.

Derfor, siden det er ni hundre og noe forskjellige spørsmål, må det finnes ett riktig Svar. Og jeg ønsker at vi i kveld, siden vi prøver å komme til Himmelen og møte vår Herre Jesus, Han som vi alle elsker, så vil jeg gjerne lete i Skriftene for å finne det.

¹⁴ Nå, hvis det er et bibelsk spørsmål, så burde det ha et bibelsk svar. Det burde ikke komme fra en gruppe menn, fra noe bestemt fellesskap, eller fra en pedagog, eller fra ett eller annet kirkesamfunn. Det burde komme rett fra Skriften, hvor Guds møteplass er, for tilbedelse. Og uten tvil, siden Han er Gud, finnes det et møtested, et sted hvor Han møter.

15 Nå, vi finner ut her at i Femte Mosebok her, i begynnelsen, at Moses siterer Skriften, det han hadde fortalt dem, hvordan Han hadde ført dem ut av Egypt med en stor og sterk arm, og hadde etablert dem i begynnelsen.

De var kalt "Guds folk" inntil de kom ut av Egypt, og deretter ble de kalt "Guds menighet". Fordi, en menighet er en forsamling, eller egentlig betyr *menigheten* "de utkalte", de som har blitt kalt ut. Og de kom ut av Egypt for å være menigheten.

16 Nå, Gud sa til dem, da de . . . før de grunnla templet og hva enn de gjorde, "Jeg vil utvelge stedet for Min tilbedelse, og Jeg vil la Mitt Navn bo der." Og det var det eneste stedet Gud noensinne ville møte noen, var etter Hans Eget valg. Han utvalgte Sin plass, og der Han utvalgte Sin plass, lot Han Sitt Navn bo, det 2. verset her forteller oss at; Han ville la Sitt Navn bo på det stedet Han hadde utvalgt for mennesker å tilbe Ham på. Nå, det som er saken, er at vi ønsker å finne hvor det stedet er.

17 Med ni hundre og noe forskjellige ideer, når vi ikke regner med all hedensk religion, og bare snakker om kristen religion. Imidlertid har jeg medfølelse med hedningene, ellers ville jeg så visst ikke ha reist over dit og snakket til dem. Men, de tar feil. Kristendommen er den eneste religionen som er sann, det er kristendommen. Og jeg sier det, ikke akkurat fordi jeg er en kristen; fordi jeg tror at det er Sannheten. Det er den eneste religionen som er rett.

18 Jeg har vært ved graven der den hvite hesten skiftes ut hver fjerde time. Hvor, Muhammed, en stor prest og—og leder, etter Kristus, skulle visstnok være en profet, og jeg tviler ikke på at han var det, rett etter Makkabeer-brødrene. Men da de . . . Han døde. Han hevdet at han ville oppstå igjen og ville erobre hele verden. Nå, omtrent hver fjerde time, skifter de ut vakter, og de har en hvit hest ved graven hans. De har ventet i to tusen år på at han skal oppstå igjen og erobre verden. Men du skjønner . . .

19 Og går du til Buddha; Buddha levde for mange hundre år, for rundt tjuetre hundre år siden, guden til—til Japan. Og han var en filosof, noe i nærheten av Konfucius, og så videre.

Men alle disse, for . . . grunnleggere, og så videre, alle sammen døde med sin filosofi og er begravd og er i graven.

Men kristendommen, som er grunnlagt av Jesus Kristus, der er det en tom grav. Han var den eneste Mannen som noen gang sto på jorden og levde og sa: "Jeg har makt til å gi Mitt liv og reise det opp igjen." Og Han gjorde det. Og Han lever i dag.

Og vi vet at Han lever, fordi Han er med oss og stadfester Seg Selv ved fysiske tegn og under, som Han lovet at Han ville gjøre for å vise det. Ettersom Ildstøtten som ledet Israels barn gjennom ørkenen, Den er med oss i dag, har til og med tatt bilde av Den; og utfører tegnene og underne som Han lovet Den ville gjøre i denne tid, og ser alle Ordene som Han lovet, bli manifestert i

denne tid. Derfor er resten av den hedenske verden ute av bildet. Det er kristendommen!

²⁰ Nå, siden det er ni hundre og noe spørsmål om hvor Gud møter oss: “Han møter metodistene, eller Han møter hos baptistene, og Han møter i *dette*, og *det*, og *hint*.” Nå, det er et spørsmål der, så alle må arbeide på sin egen frelse med frykt og beven.

Men i kveld vil jeg prøve å finne og bevise i Skriften, hvor det riktige stedet er, der Gud møter og tilber med folket. Og hvis det er slik, er det det eneste stedet Han noensinne vil møte oss.

²¹ Nå, vi tok denne teksten ut fra 5. Mosebok. Det er et gresk ord som har en sammensatt betydning, eller det betyr, “to lover”. Det greske ordet *Deuteronomy* betyr “to forskjellige lover.”

Og det er akkurat det Gud har, to forskjellige lover. Og den ene er dødens lov, og den andre er Livets lov. Gud har to lover. Å følge Ham, og tjene Ham og tilbe Ham, er Liv; å avvise Det er døden. Det er to lover i Gud.

²² Nå, en av de lovene ble kjent . . . gjort kjent for verden, ved Sinaifjellet. Gud ga loven til Moses og Israel. Ikke at loven kunne hjelpe dem, men loven påpekte bare for dem at de var syndere. Fram til da, visste de ikke hva synd var, før de fikk en lov. Det kan ikke være en lov uten en straff. En lov er ikke en lov, uten straff. Så derfor: “Lovens overtredelse er synd, og syndens lønn er døden.” Så derfor ble det ikke tilregnet dem noen overtredelse, før Gud ga dem en lov.

Hvis det ikke var noen lov her som sier at du ikke kan kjøre over tjue miles i timen, så kunne du kjøre over tjue miles i timen. Men når det er en lov som sier at du ikke kan gjøre det, så er det en lov og en straff bak den.

²³ Nå, døden, dødens lov, var budene gitt på Sinaifjellet, som fortalte mennesket at han var en synder. Og hvis han overtrådte Guds lov, døde han. Men det var ingen frelse i loven. Det . . . Den var bare en politimann som kunne sette deg i fengsel; den hadde ingenting som kunne bringe deg ut.

Men så ga Han en annen lov, det var på Golgatafjellet, hvor synden ble tilregnet Jesus Kristus, og der ble straffen betalt. Og ikke med . . . Uten lov, “men av nåde er dere frelst”, ved Guds nåde, gjennom forutbestemmelse ved at Gud kjente deg på forhånd.

²⁴ Nå ser vi disse to lovene, Femte Mosebok, som snakker om to lover. Det var to lover. Den ene var dødens lov og den andre Livets lov.

²⁵ Det ble også gitt to pakter til folket. Vi skal snakke om dem i morgen tidlig.

Den ene ble gitt til Adam på betingelser, “hvis du gjør *dette* og ikke gjør *det*”, men den loven ble brutt. Adam, Eva brøt den, i Edens hage.

Så inngikk Gud den andre pakten og ga den til Abraham, og den loven var betingelsesløs. “Det er ikke hva du har gjort eller hva du vil gjøre;” Han sa: “Jeg har allerede gjort det.” Det er nåde. Det er Livets lov. Gud gjorde det for Abraham og hans Ætt etter ham, det vil si hele Abrahams Ætt.

Som Bibelen sier: “Hele Israel vil bli frelst”, men det betyr ikke jøder. Som Paulus sa: “Det Israel som er i det indre, eller Israel i det ytre.” “I det ytre”, som vi snakket om her om kvelden, det var Isaks barn, ved sex. Men Guds lov var gjennom Kristus, som var Abrahams Kongelige Ætt, at “ved nåde er hele Israel frelst.” Det er: “Alle som er i Kristus er frelst”, alle, Guds andre pakt. Men alt dette var et forvarsel om Kristus.

²⁶ Legg nå merke til det andre verset. Det andre verset her i 5. Mosebok 16: “Tilbe på stedet som Jeg har utvalgt.” Du må tilbe Gud, Han sa: “På stedet som Jeg har utvalgt”, ikke hva noen andre utvalgte, men, “det Jeg har utvalgt.”

Nå, hvis Gud utvalgte et sted, så er det til gagn for oss å finne ut hva Han sa om det. Og hvor er det? Jeg ønsker å finne det, for jeg ønsker virkelig å tilbe Ham.

Vi er alle her, i kveld, for å tilbe Ham. Vi sitter her i kveld, som metodist, baptist, katolikk, Jehovas vitne, kristen vitenskap og alt, men vi leter alle etter noe.

Vi ønsker å vite Sannheten. Bibelen sier: “Dere skal kjenne Sannheten, og Sannheten skal gjøre dere fri.”

Noen, du kan ikke vite hva du gjør, du vet ikke hvordan gjøre det før du vet hvordan gjøre det; du vet ikke hva du skal gjøre før du vet hvordan du gjør det, rettere sagt. Du må vite hva du gjør og hvordan du gjør det.

²⁷ Dette viser oss at Gud har et møtested for Sine tilbedere, på ett bestemt sted. På det stedet, alene, møter Gud Sine tilbedere.

²⁸ Nå, også, på stedet som Han har utvalgt for Sine tilbedere, sa Han at Han ville la Sitt Navn bo. La oss nå gå gjennom Skriften, for å finne hvor dette stedet er. Selvfølgelig, hvis Gud sa Han ville la Sitt Navn bo på dette stedet hvor Han hadde valgt å møte folket og tilbe med dem . . . eller de tilbe Ham, rettere sagt, så er det et sted i Bibelen, for det var for alle tidsaldre.

²⁹ Og den store uforanderlige Gud kan ikke forandre Seg. Mennesket forandrer seg. Men du kan basere livet ditt på alt som Gud noen gang har sagt, fordi det er Sannhet. Det er Sannhet. Fordi det er det eneste jeg kan ha tillit til, er Bibelen. Fordi menneskets ord vil slå feil, men Gud er den øverste.

I år burde jeg vite mer enn jeg visste i fjor. Det burde du også, hver dag. Vi er begrenset, så vi får mer kunnskap.

Men Gud er uendelig. Han er uendelig. Og fordi Han er uendelig, kan Han ikke få mer kunnskap. Han er perfekt, til å begynne med. Hver avgjørelse må være helt riktig.

³⁰ Og slik Gud handlet én gang, må Han for alltid handle slik, ellers handlet Han galt da Han handlet første gang. Hvis en mann noensinne kommer til Gud for å bli frelst, på det grunnlaget Han tok imot Ham på, må det bli akseptert på samme grunnlag hver gang. Det er riktig. Hvis en mann noen gang kommer til Gud for Guddommelig helbredelse, og Gud aksepterte ham på et bestemt grunnlag, må Han akseptere neste mann som kommer på samme måte, ellers gjorde Han galt da Han aksepterte den første mannen. Gud laget et grunnlag som Han ville møte en mann på. Han laget et grunnlag for hva Han ville gjøre, hvordan Han ville gjøre det, og det var gjennom offerblodet fra et lam i Edens hage. Gud har aldri, noen tid, forandret det.

³¹ Han bestemte hvordan Han ville frelse mennesket. Vi har prøvd i dag å utdanne mennesket til det; vi prøvde å skolere dem, prøvde å utdanne dem, prøvde å organisere, prøvd å gjøre alle disse andre slags tingene; bringe dem inn, riste dem inn, døpe dem inn, alle andre mulige måter, ta dem inn ved brev. Men fortsatt forblir det samme, Gud møter en mann under Lammets utgytte Blod. Blod var Guds måte i begynnelsen, og Blod er Guds måte i kveld. Det er godt å gjøre bot og alle disse tingene, men frelse kommer bare gjennom Blod. Blod er den eneste måten Gud valgte for å frelse mennesket, og Han kan ikke forandre det.

³² Job hadde det samme. Han visste at han var en rettferdig, fordi han hadde lagt fram offeret som Gud hadde krevd av ham.

³³ Nå, la oss lete nå for å se hva dette stedet er, og stedet Han lot Sitt Navn bo. Vi er nødt til å finne ut hvor Han lot Sitt Navn bo. Så, hvis vi finner ut hva Guds Navn er, og hvor Han lot Det bo, så har vi stedet for tilbedelse så snart vi finner det.

Alle disse tingene, selvfølgelig, det var skygger av ting som skulle komme. Hele loven var et forvarsel om det som skulle komme.

³⁴ Akkurat som månen er en skyggebilde av solen. Den tjener i fravær av solen, akkurat som Menigheten skal tjene i fravær av Guds S-ø-n-n. I fravær av Sønnen, tjener det mindre Lyset, Menigheten, de troende, Gud og gir Lys i Sønnens fravær. Men når solen står opp, ser du ikke månen lenger, fordi den har gått ned. Den trenger ikke sitt lys lenger, fordi den bare får sitt lys sekundært, fra solen. Nå, som mann og kone, er solen og månen, Menigheten og Kristus.

³⁵ Nå ser vi at disse tingene er et skyggebilde av Kristus. Hvert offer, hver høytid og alt i Det gamle testamente, var et skyggebilde av Kristus; akkurat som skyggen som faller over gulvet. Nå er det her vi må finne det riktige stedet for tilbedelse,

er å gå tilbake hit i Det gamle testamente hvor det ble gitt og se hva disse tingene var.

³⁶ Nå, når en skygge faller over gulvet, kan du se om det er mann, kvinne eller dyr, eller hva det måtte være, fordi det kaster en skygge på gulvet. Og etter som skyggen blir mindre, skyggen er negativet; og det kan ikke være et negativ uten et positiv. Derfor, når det positive kommer nærmere det negative, blir det negative absorbert av det positive. Skyggen og—og det positive kommer sammen, og det er det som gjør det til det positive.

Og hvis “alle de gamle tingene”, som Bibelen forteller om, “i Det gamle testamente, var skyggebilder av det som skulle komme”, så var Kristus således et skyggebilde av ting som skulle komme.

³⁷ Så vi kan se, ved de forbildene i Det gamle testamentet, hvor Han valgte å la Sitt Navn bo, og til . . . for nå. Nå, slik som skyggen er en . . . går over gulvet, sa jeg, er en negativ, er et forbilde, således kan vi, tilbederne, også se skyggene fra Det gamle testamente gli over til det positive, i Det nye.

³⁸ Nå, alle festdagene, høytidene, hele tabernaklet, alt treverket, alt i tabernaklet, alt var et forbilde på Kristus. Alle ofringene, alle lovene, alt var et forbilde på Kristus. Vi har vært gjennom det, gang på gang, her i tabernaklet.

Så ser vi, ved dette, at enhver trosbekjennelse, kirke og denominasjon, blir liggende langt bak. Det er ikke engang i løpet, i det hele tatt. Hver trosbekjennelse, hver kirke, hver denominasjon er fullstendig utelatt. Det er ikke plass til dem i det hele tatt.

³⁹ Det finnes ikke noe forbilde i Det gamle testamente, eller noe sted i Bibelen, på kirken, utenom den tvungne enheten i Babels tårn. Det er det eneste som er et forbilde på enheten. Fordi det var av Nimrod, en ond mann som gikk ut og tvang alle de små landene til å komme til ett sted og dette store tårnet. Det var en religiøs tilbedelse, selvfølgelig, men ikke anerkjent i Guds Ord. Så det er der du ser forbildet på denominell religion, Babels tårn, i Det gamle testamente. Og denne religionen var absolutt en religion, men ikke Guds Ords religion.

⁴⁰ Gud har ikke valgt å la Sitt Navn bo i noe kirkesamfunn. Jeg vil ha Skriftstedet for det, hvis det er slik. Jeg vet at de påstår at Han har det, men det har Han ikke. Han kan ikke la Sitt Navn bo på mange steder, fordi Han sa at Han ville la Sitt Navn bo på ett sted. Og det ene stedet, hver og en av våre kirkesamfunn ønsker å si at de er det stedet, men det er motsatt.

Men hvor lot Han Sitt Navn bo?

⁴¹ Nå, og, Han, først, hva er Hans Navn? Vi må (Navn) finne hva Guds Navn er, før vi kan finne hva det er Han lar bo på det stedet.

Nå finner vi ut at Han hadde mange titler. Han blir kalt . . . Han ble kalt “Far”, som er en tittel. Og Han ble kalt “Sønn”, som er en tittel. Han ble kalt “Hellige Ånd”, som er en tittel. Han ble kalt “Sarons Rose”, som er en tittel. “Dalens Lilje”, en tittel, “Morgenstjernen.” “Jehova-jireh, Jehova-rapha”, syv forskjellige, sammensatte, gjensvarende navn, og alle var titler. Ingen av dem var navn.

Men Han har et Navn.

⁴² Da Han møtte Moses, hadde Han ikke noe Navn ennå, og Han sa til Moses: “JEG ER DEN JEG ER.” Og når vi ser Jesus på jorden, som taler i Hebreerbrevet det sjette kapittel . . . Jeg beklager, Johannes det sjette kapittel. Han sa: “JEG ER DEN JEG ER.”

De sa: “Men, Du er en Mann som ikke er over femti år gammel, og sier at Du har ‘sett Abraham?’”

⁴³ Han sa: “Før Abraham var, ER JEG.” Og “JEG ER” var den Ene, den brennende busk, Ildstøtten som var i den brennende busk tilbake på Moses’ tid, “JEG ER DEN JEG ER.”

⁴⁴ Og nå finner vi ut at Jesus også sa: “Jeg kom i Min Fars Navn, og dere tok ikke imot Meg.” Da må Faderens Navn være Jesus. Det er riktig. Faderens Navn er Jesus, fordi Jesus sa det. “Jeg bærer Min Fars Navn. Jeg kom i Min Fars Navn, og dere tok ikke imot Meg.” Så Hans Navn var Jesus.

Og Gabriel kalte Ham Jesus, profetene kalte Ham Jesus, og Han var absolutt Jesus. Før Hans fødsel kalte selv den hellige profeten Hans Navn *Immanuel*, som er: “Gud med oss.” Så, “Gud ble manifestert i kjødet, for å ta bort verdens synd”, og ved å gjøre det, ble Han gitt Navnet Jesus. Så, Jesus er Navnet.

Og Navnet tok bolig i en Mann; ikke en kirke, ikke en denominasjon, ikke en trosbekjennelse, men en Mann! Han valgte å la Sitt Navn bo i Jesus Kristus. Nå ser vi at da blir Han stedet for Guds tilbedelse, der du tilber Ham.

⁴⁵ Helt fra før Han ble født, ble Han gitt Navnet Jesus. Det var så viktig, det ble gitt til moren Hans av Engelen Gabriel, at Han ville bli gitt Navnet “Jesus, Guds Sønn”, hva Han var.

⁴⁶ Der har vi det da. Dette er det, alene. Det er for Ham alene, Guds utvalgte sted for tilbedelse. Guds utvalgte sted. Gud valgte å møte mennesket; var ikke i en kirke, ikke i en denominasjon, ikke i en trosbekjennelse, men i Kristus. Det er det eneste stedet hvor Gud vil møte en mann, og han kan tilbe Gud, er i Kristus. Det er det eneste stedet. Uansett om du er metodist, baptist, katolikk, protestant, hva enn du måtte være, er det bare ett sted du kan tilbe Gud på riktig måte, det er i Kristus.

Romerne 8,1 sier: “Derfor er det da ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus, som ikke vandrer etter kjødet, men etter Ånden.” Det er Evangeliet.

47 Vi kan være uenige om trosbekjennelser. Vi kan være uenige om menneskelagde teorier. Du kan gå til en metodistmenighet, du må være en metodist; en baptist, en baptist; en katolikk, en katolikk. Men når du først er døpt inn i Kristus og blir et lem på Hans Legeme, er det ingen forskjeller. Skilleveggene er revet ned og du er fri, fordi du er i Kristus Jesus. Og du tilber Gud i Ånd og i Sannhet når du er i Kristus Jesus. Det er Guds plan for deg å tilbe Ham i Kristus Jesus.

48 Nå, ingen kirkesamfunn kan gjøre krav på dette, ingen kan gjøre krav på det. Hvordan våger du å komme med slike påstander? Å gjøre noe slikt ville være en antikristånd, ville være å ta fra Kristus; å ta fra Ham. Du kan ikke gjøre det. Kristus er det eneste stedet hvor Gud møter tilbederne.

49 De sier i dag. Det er folk som har fortalt meg det. En mann ringte meg for ikke lenge siden, i Beaumont, Texas. Han sa: "Herr Branham, hvis navnet ditt ikke står i kirkeboken vår, kan du ikke komme til Himmelen." Kunne du forestille deg det? Tro aldri på noe slikt. De tror du må tilhøre den bestemte kirken, ellers kan du ikke komme til Himmelen. Det er feil. Å tro det er antikrist. Jeg sier dette: Hvis du tror på en slik ånd, er du fortapt. Det er et godt tegn på at du er fortapt, fordi det er å ta bort fra det Gud har gjort. Gud lot aldri Sitt Navn bo i noen kirke. Han lot Det bo i Sin Sønn, Kristus Jesus, da Han og Hans Sønn ble Ett. Det er det sanne stedet for tilbedelse. Ingen andre fundament ble lagt, ingen annen klippe.

På Kristus, den faste Klippen, jeg står;
Alle andre grunner er synkende sand.

Denominasjoner vil smuldre og falle, nasjoner vil forgå, men Han forblir for evig. Et menneske kan ikke finne noe annet sted å tilbe Gud, der Gud vil tale tilbake til ham, intet annet sted enn i Kristus Jesus. Det er det eneste stedet, det eneste stedet der Gud valgte å la Sitt Navn bo, og det eneste stedet Han møter mennesket, for å tilbe. Du er fortapt hvis du tror noe annet.

50 Legg merke til at alle de syv jødiske høytidene ble holdt på det samme stedet. De holdt ikke en høytid *her* for metodistene, og en over *her* for baptistene, en over *der* for presbyterianerne, en *her* for katolikkene og en for protestantene. Alle de syv høytidene ble holdt på samme sted.

51 Det er et veldig vakkert bilde her. Vi har nettopp gått gjennom de Syv Menighetstidene, og skal vise at Gud holder alle de Syv Menighetstidene i Ordet, for hver menighetstid brakte fram en del av Ordet, og hver gang de brakte det fram, så de Lyset.

Akkurat som menneskene som først oppdaget det med å døpe i Jesu Navn. Hva gjorde de? De dannet en denominasjon ut av det, og den døde akkurat der. Da gikk Gud umiddelbart videre til noen andre. Han vil ikke være i noen av de trosbekjennelsene

eller dogmene. Han har ingenting med det å gjøre. Det er ikke noe som er forvrent ved Gud. Guds Ord er hellig, uforsfalsket. Kristus er Guds midtpunkt for tilbedelse. Han er Gud.

⁵² Alle de syv høytidene måtte holdes på dette ene stedet. Du kunne ikke holde høytiden noe annet sted. Men de syv, sted . . . De syv høytidene i året måtte holdes på ett sted. Derfor måtte de Syv Menighetstidene komme fra ett enkelt sted, det var Kristus som talte i alle de Syv Menighetstidene. Det er helt riktig. Bilde på de Syv Menighetstider, men de dannet denominasjoner ut av det.

⁵³ La oss nå se på et annet bilde mens vi er her, det er påskens bilde, som var et forbilde på Jesus. Vi legger merke til ofringen av blod, ved død. Ofringen av blod var stedet som var et forbilde på Kristus. Kan en denominasjon blø; kunne du forestille deg en kirke som blør, en denominasjon som blør? Selvfølgelig ikke. Det krevdes blod, å blø fra et liv. Og, livet, her kommer Jesus til syne ved lammet. Lammet var et bilde på Kristus og et skyggebilde på Kristus, fordi Han var "Guds Lam", som Johannes introduserte, "som tar bort verdens synd." Vi ser Jesus komme til syne, her i 2. Mosebok, det 12. kapitlet.

⁵⁴ Legg merke til, at det var det eneste stedet døden ikke kunne ramme. Da døden var i ferd med å ramme landet, måtte det finnes et bestemt sted; alle som var utenfor dette, døde. Bare ett sted! Nå, det betydde ikke at det var ett hus; men det var ett sted, det var der lammet ble drept. Der lammets blod var, kunne ikke dødsengelen slå, fordi det var det eneste stedet Gud hadde latt Sitt Navn bo. Og det lammet ble navngitt der i begynnelsen, et lam. Legg merke til at det var det ene stedet han ikke kunne ramme.

⁵⁵ Og nå er det samme i dag. Det er bare ett sted åndelig død ikke kan ramme, det er Ordet. Døden kan ikke ramme Ordet, fordi Det er Guds levende Ord.

Men når du legger trosbekjennelser til Det, så beveger Ordet Seg ut for Seg Selv. Det vil skille seg som vann fra olje. Du kan ikke blande det sammen. Derfor ser du, når trosbekjennelsen kommer inn i en denominasjon, går de alle etter trosbekjennelsen; og Ordet dør ut, og fortsetter med noen andre og Det fortsetter å vokse. Får stadig større kraft, etter som Det går fra rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåpen i Den Hellige Ånd, og videre inn i Hvetekornet! Ser du veien Gud har gått? Bringer fram Sitt Navn, hele tiden, på akkurat samme måte, fordi Han er Ordet.

Merk dere, at Det kan ikke dø. Livets Ord kan ikke dø.

⁵⁶ Se hvor fullkommet, nå. Dødsengelen fikk ikke forbud mot å ramme Egypts mektige, intellektuelle mennesker. Den fikk ikke forbud mot å ramme dens hellige land, dens store bygninger, dens faraoer. Eller landets prester, fikk engelen ikke forbud mot

å ramme. Den kunne ramme hvilken som helst bygning, hvilket som helst sted, hvem som helst, men den kunne ikke ramme der lammet var.

Døden kan ikke ramme der dette Guds tilveiebrakte sted er, og det er i Lammet.

⁵⁷ Merk dere, han fikk ikke engang . . . forbud mot å ramme Israel eller dets hebraiske prester, og, eller noen av deres kirkesamfunn. Alle måtte være på Guds utvalgte, tilveiebrakte sted, ellers rammet døden.

⁵⁸ Menighet, uansett hvor du er, hva du tilhører, spiller ingen rolle for meg. Men det er én ting du må vite, du må være i Kristus ellers er du død. Du kan ikke leve utenfor Ham. Kirken din kan være helt fin, som en bygning; fellesskapet ditt kan være helt fint, menneskelig sett. Men når du fornekte Legemet, Blodet, Jesu Kristi Ord, er du død i det øyeblikket du gjør det. Det er Guds utvalgte sted for tilbedelse. Det er der Hans Navn er, nøyaktig. Det var der Han valgte å la Sitt Navn bo; ikke i menigheten, men i Sønnen, Jesus Kristus.

⁵⁹ Legg merke til, at sikkerheten lå bare i stedet Han valgte, i lammet Hans, og i lammets navn.

⁶⁰ Legg merke til, det var et "hann" lam, en han, ikke en henne. Ikke en kirke, hun; men Hans Navn, ikke hennes navn. Der Han ville møte folket, var ikke i hennes navn, men i Hans Navn, Ham, Lammet!

⁶¹ Nå sier vi: "Kirken, den store, mektige kirken, hun gjorde *dette* og hun gjorde *det*. Hun har stått gjennom stormene. Vi har økt i antall. Vi er mange. Vi er en mektig kirke. Hun er noe stort."

Men Gud sa aldri noe om en hun. Han sa: "Ham." "Ham", er møtestedet, Lammet, ikke kirken. Ikke hennes navn, men Hans Navn. Han lot ikke navnet hennes bo noe sted. Han lot Sitt Navn bo i "Ham"!

Det er derfor: "Alt vi må gjøre, eller ord eller gjerning, vi må gjøre alt i Jesu Kristi Navn." Hvis vi ber, må vi be i Jesu Navn. Hvis vi har et bønnebegjær, må vi be i Jesu Navn. Hvis vi vandrer, vandrer vi i Jesu Navn. Hvis vi snakker, snakker vi i Jesu Navn. Hvis vi døper, må vi døpe i Jesu Kristi Navn. For: "Alt vi gjør i ord eller gjerning, gjør det i Jesu Kristi Navn."

⁶² En kar sa dette til meg en gang, diskuterte dette, han sa: "Broder Branham, min kone, jeg . . ." Han sa: "Hun, hun heter *Det-og-det*." Han er en forkynner, sitter kanskje her nå. Og han sa: "Min kone", sa, "hun har navnet mitt." Jeg sier bare *Jones*, for det var ikke Jones. Han sa: "Nå, hun trenger ikke stå opp hver morgen, hente kosten og si: 'Nå feier jeg gulvet i Jones' navn, og jeg tar oppvasken i Jones' navn, og jeg lapper klærne i Jones' navn.'" Han sa: "Jeg tror ikke du trenger å nevne noe navn i det hele tatt."

Jeg sa: “Jeg tror du trenger det.” Det er riktig.

Og han sa: “Vel, hvorfor? Hun trenger ikke å si det. Alt hun gjør er i Jones’ navn, til å begynne med.”

⁶³ Jeg sa: “Men du gikk ikke ned på gata og fikk tak i henne, og sa: ‘Kom igjen, Jones.’ Hun måtte først bli en ‘Jones’, ved en seremoni, en ekteskapsseremoni. Hvis hun ikke ble det, lever dere i hor. Og hvis du er døpt på noen annen måte enn i Jesu Kristi Navn, er det en utroskkelig dåp, som ikke finnes i Bibelen.”

Deretter: “Det du gjør i ord og handling, gjør alt i Jesu Navn.” Etter det, hva du gjør! Men først må du ha fått Hans Navn.

⁶⁴ Det er mange fine kvinner i denne bygningen i kveld, fine, trofaste kvinner; men det er én fru William Branham. Det er hun som blir med meg hjem. Hun er den som er min kone.

⁶⁵ Det er fine mennesker i verden, fine kirker; men det er én fru Jesus Kristus, og det er den Han kommer for. Det er der Hans Navn er. Det er der Hans tilbedelse er, i Henne og Henne alene. Det er sant. Åh, ja, sir. Vi ser at det er sant.

⁶⁶ Nå, det er derfor vi: “Alt vi gjør i ord eller gjerning, det gjør vi i Jesu Kristi Navn.”

“Det er ikke gitt noe annet navn under Himmelen til frelse, utenom Jesu Kristi Navn.” Apostlenes gjerninger, kapittel 2, sier det: “For la det være kjent for dere . . .” “Det er ikke gitt noe annet navn under Himmelen, som vi kan bli frelst ved, utenom i Jesu Kristi Navn.” Amen. Jeg håper dere får tak i det. Jesu Kristi Navn, hver . . .

Den høyeste Himmel heter Ham: “Hele familien i Himmelen heter Jesus”, sier Bibelen, “og hele familien på jorden heter Jesus.” Så det er Guds utvalgte Navn og hvor Han har latt Det bo. Det er Hans sted for tilbedelse, er i Jesus Kristus. Nå, vi vet at det er slik, ingen andre steder å tilbe enn i Ham.

⁶⁷ “Det er ikke noe annet navn under Himmelen gitt blant mennesker, som de kan bli frelst ved.” Hans er Guds Gjenløsningsnavn. Gud har et navn som heter Jehova-jireh, Jehova-rapha. *Jehova-jireh*, “Herren tilgir alle dine synder.” *Jehova-rapha*, “Herren helbreder alle dine sykdommer.” Han hadde mange titler. Men Han har ett Gjenløsningsnavn, som tilhører menneskeslekten, og det er Navnet “Jesus”. Det er Hans Navn, Han valgte å bo. Hvor lot Han Det bo? Han lot Det bo i Kristus.

⁶⁸ Alle andre kirkenavn, trosbekjennelser, titler, er døden å stole på dem. Stoler du på at metodistkirken skal føre deg til Himmelen, er du fortapt. Hvis du stoler på at pinsevevnene, pinsemenigheten fører deg til Himmelen, er du fortapt. Og baptistene, lutheranerne, presbyterianerne, katolikkene, en

hvilken som helst annen kirke; stoler du på navnet deres, eller tittelen eller trosbekjennelsen deres, er du fortapt.

For du kan ikke engang tilbe før du først kommer inn i stedet for tilbedelse. Amen. Det er det eneste stedet Gud møter den som tilber, er stedet Han valgte å la Sitt Navn bo. Alle andre, stoler du på dem, vil du dø. Han også . . .

⁶⁹ Enda et forbilde på Jesus her, som jeg har notert ned, Skriftstedet. Han—Han var også forbilledlig her: “Han må være uten lyte.” Stedet som Han lar Sitt Navn bo, dette lammet må være uten lyte.

Nå, hvilken denominasjon eller system kan du tilskrive dette; hvilken kirke, katolsk, protestantisk, jødisk, hva det nå er? Hvilket system, denominasjon, kan du tilskrive det, “uten en lyte på seg”? Det hele er forkastet og avvist!

Men det finnes et sted! Halleluja! Det stedet er i Jesus Kristus. Det er ikke en lyte på Ham. Det er ingen feil i Ham.

Du kan ikke tilskrive dette. Alle disse menneskene som prøver å gjøre det, sier at deres kirke er uten feil og alt *dette*. Det er skitne, Ordbrytere, som elsker halvdøde, laodikeiske trosbekjennelser, men det er ikke Sannheten. Men selv Pilatus, Hans fiende, sa: “Jeg kan ikke finne noen feil hos Ham.” Hans egen fiende vitnet om at det ikke var noen feil i Ham. Du kan ikke feste noen synd på Ham.

⁷⁰ Han sa til prestene på Sin tid: “Hvem av dere kan anklage Meg for synd? Hvem kan vise Meg at Jeg er en synder?”

Fortell meg én kirke som kan si at de aldri har gjort noe galt. Ærlig talt, så er det knapt en eneste av dem, som ikke har myrdet og gjort omtrent alt som kan gjøres. Så kaller de seg fortsatt . . . Så det er ikke Guds møtested for tilbedelse, i noen trosbekjennelse eller denominasjon.

⁷¹ Mine venner, jeg vil ikke såre følelser, men jeg er ansvarlig for et Budskap, og det Budskapet er: “Kom deg ut av dette kaoset!” Og hvis jeg ber deg komme ut, hvor skal jeg ta deg med til? Ville jeg ta deg med til Branham Tabernaklet? Det er like mye feil som alle de andre.

Men det er ett sted jeg kan ta deg til, hvor du er trygg og beskyttet mot døden, det er i Jesus Kristus, Guds sted for tilbedelse. Det er stedet jeg introduserer for deg, i kveld, hvor Gud lot Sitt Navn bo. Der Han lovet at Han ville møte hver person som kommer inn der, Han ville tilbe med ham og holde måltid med ham, det er i Kristus; ikke i noen kirke, ikke noe tabernakel.

Men i Kristus, Han er Guds Tabernakel. Han er stedet som Gud kom inn i, Selv, og tok bolig i Ham. “Dette er Min elskede Sønn, som Jeg bor i med velbehag.” Det var der Gud tok bolig, brakte Sitt Navn og lot Det bo i Jesus Kristus. Derfor lot Han

Sitt Navn bo i en Mann, Hans Sønn, Jesus Kristus, som Han tok bolig i, og i det Tabernaklet.

Som, forbilledlig, det gamle Jerusalem, de gamle høytidene, det gamle templet, var et bilde på; da røyken kom inn, den dagen da paktens arken kom inn, og la seg, og Guds Røst ble hørt fra den.

På samme måte ble Guds Røst hørt, da Han kom inn i Tabernaklet, Jesus Kristus; som det Gamle (naturlige) var et bilde på og et forvarsel om det Nye. Og da Han kom inn i Kristus, sa Han: “Dette er Min elskede Sønn, som Jeg bor i med velbehag. Og Jeg vil utvelge stedet hvor Jeg vil la Mitt Navn bo, og hvor Jeg vil møte menneskene, og hvor Jeg vil tilbes.” Gud utvalgte stedet; ikke i noe kirkesamfunn, men i Jesus Kristus. Ja, sir.

⁷² Han måtte også være “uten lyte”, som jeg sa. Intet kirkesamfunn kan gjøre krav på det. Gjør de det; er de antikrist.

⁷³ Nå finner vi ut her, legg merke til Hans forbilde igjen. Lammet skulle settes til side. Nå, dette finner vi i 2. Mosebok 12, hvis du noterer det ned, 2. Mosebok 12,3 til 6. Lammet må settes til side i fire dager for å bli prøvd, for å se om det er verdig til å gå til ofringen ennå. Må tas, undersøkes om og om igjen, i fire dager, for å se om det er en lyte på det, se om det er noe sykdom i det, se om det er noe galt med lammet. Det må settes til side i fire dager.

⁷⁴ Merk dere det nå. Noen av dere tenkte kanskje at det var litt, drept på den fjortende. Men, husk at de tok ut lammet på den tiende dagen i måneden og slaktet det på den fjortende dagen i måneden, ser dere, som ble satt til side i fire dager.

⁷⁵ Nå, Jesus, Guds Navn, Lam, dro inn i Jerusalem og kom ikke ut igjen før etter Sin død, begravelse og oppstandelse. Han ble lagt under lupen av kritikere i fire dager og fire netter. Så fullkomment bilde det Lammet var, satt til side i fire dager. Det var da Pilatus sa: “Jeg kan ikke finne noen feil hos Ham.”

⁷⁶ Et annet forbilde på Ham, ingen bein kunne bli brutt i Ham, som var fullkomment, da de ikke kunne. Når offeret skulle drepes, kunne de ikke bryte et bein. Hvis det skjedde, ble det forkastet. Og de hadde allerede løftet hammeren for å bryte beinene i Kristi bein, da de sa: “Han er allerede død.” De gjennomboret siden Hans og fant Blod og vann.

⁷⁷ Legg merke til en annen flott ting her. Jeg ville ikke hoppe over det, for Han var representert i ofringene, melofferet.

Jeg husker at de hadde en skole en gang, i Bibelen, kalt profetskolen, og det var litt av en skole. Og vi fant ut at Elias gikk opp der til skolen en dag, og de sa: “Vi. . .” De ba ham om å gå og sa: “Når du er her, er ting for strengt.” Så de ville at han skulle gå.

Og de gikk ut for å skaffe ham en middag. Og en gruppe prester dro ut, eller profeter, for å finne noen erter, for å lage middag til ham. Og da de gjorde det, samlet de et stort forkle fullt av dem; og da de kom tilbake, var det ville kalebasser, som var giftige, og de kastet dem i gryta. Og grytene begynte å koke, og de, noen sa: "Akk, det er død i gryta. Nå kan vi ikke engang spise."

Da sa Elias: "Gi meg en håndfull mel." Og han tok melet og kastet det i gryten og sa: "Spis. Denne gryten er helbredet."

⁷⁸ Melofferet var Kristus. Hver kvernstein måtte stilles likt, og ethvert lite melkorn måtte males på samme måte, for melofferet. Dette viser at Han er Helbrederen. Han erstatter, tar bort døden og setter inn Liv; ved de to lovene. Halleluja! Der døden er, ett sted; når Kristus kommer inn, kommer Livet inn. Han er den samme i går, i dag og for evig. Og der det var død, blir det Liv, fordi Kristus ble ført inn, melofferet.

⁷⁹ For en stor leksjon disse tingene ville vært, hvis vi tok oss tid til å se på dem i detaljer! Legg nå merke til, at ikke ett ord av forbildene slår feil. Ikke ett ord har noensinne slått feil, av forbildene. Alle bildene er fullkomne.

Han er Guds utvalgte sted for tilbedelse, og Guds Navn er gitt Ham. Han er Guds sted for tilbedelse, og Guds Navn er gitt Ham. Han er Guds Ord, og Han er Guds Navn. Han er både Guds Ord og Guds Navn. "Han var Ordet som ble kjød." Han var Guds Ord, Guds Lam, Guds Navn, og var Gud. Det er det Han var, det utvalgte og eneste stedet for tilbedelse for Gud.

⁸⁰ Og Gud godtar ikke noe annet sted enn i Jesus Kristus; du kan ikke tilbe Ham hvor som helst. Han sa: "Førgjeves tilber de Meg, for de lærer fra seg Lærdommer som er menneskebud." I dag har vi trosbekjennelser, dogmer og alt, som lærer at *dette* er veien og *det* er veien.

Og Jesus sa: "Jeg er Veien, Sannheten og Livet, og ingen kan komme til Gud uten ved Meg." Med andre ord: "Jeg er Døren til fårekveen. Alle de andre er tyver." Han er den eneste inngangen. Han er Døren. Han er Veien, Sannheten, Livet, alt som er; den eneste inngangen, det eneste stedet, den eneste tilbedelsen, det eneste Navnet.

Alt er knyttet til Jesus Kristus. Hele Det gamle testamente er knyttet til Ham. Det nye testamente er knyttet til Ham. Og Menigheten i dag er knyttet til Ham, ved Hans buds Ord. Det er ikke noe annet sted, eller noe annet Navn, eller noe sted, hvor Gud noen gang har lovet å møte et menneske; bare i Jesus Kristus, Hans utvalgte sted for tilbedelse.

⁸¹ Legg merke til at Gud har lovet å møte Sine tilbedere kun på dette ene stedet, og det er etter Hans Eget valg; ikke etter vårt valg, ikke etter vår tenkning; men etter Hans tenkning, Hans valg. Og det ville være stedet hvor Han lot Sitt Navn bo, hvor

Han valgte. Så vi finner ut at vi ser hvor Hans Navn var, hva Han valgte, etter Hans Eget valg.

⁸² Nå som vi har funnet stedet Han lot Sitt Navn bo, det vil si i Kristus Jesus, og det finnes ikke noe annet sted, eller noe annet navn, er dere overbevist om det? Si: "Amen." [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Nå er saken denne, om vi finner hvor stedet er . . . Tilbedelsesstedet er ikke akseptert noe annet sted enn i Kristus.

Du kan omvende deg, du kan gjøre det, men du tilber ikke ennå. Du ber om tilgivelse. Peter sa . . .

På Pinsedagen, da de så dem alle tale i tunger, og store tegn og under som skjedde, begynte de å le, kirken gjorde det, og sa: "Disse mennene er fulle av ny vin. De oppfører seg som fulle mennesker. Det . . ." Jomfru Maria, alle sammen var samlet, hundre og tjue av dem. Og de sjanglet som fulle menn og talte i tunger og holdt på. De sa: "Disse mennene er fulle av ny vin."

⁸³ Men Peter reiste seg og sa: "Menn og brødre, disse mennene er ikke fulle av ny vin, for dette er bare den tredje timen på dagen. Men dette er det som ble talt om av profeten Joel, 'Og det skal skje i de siste dager, sier Gud, Jeg vil utøse Min Ånd over alt kjød; dine sønner og døtre skal profetere; over Mine treller og trelkvinner vil Jeg utgyte av Min Ånd. Jeg vil vise tegn på himmelen der oppe og på jorden; ild, ildstøtter, røyksøyler. Det skal skje før Herrens store og forferdelige Dag kommer, at hver den som påkaller Herrens Navn skal bli frelst.'"

⁸⁴ Da de hørte dette, stakk det dem i hjertet, og de sa: "Menn og brødre, hva kan vi gjøre?"

⁸⁵ Peter sa: "Omvend dere, alle sammen, og bli døpt i Jesu Kristi Navn til syndenes tilgivelse, og dere skal få Den Hellige Ånds gave. For løftet er for alle fremtidige generasjoner." Nå ser vi det.

⁸⁶ Nå ønsker vi å finne ut hvordan vi kommer *inn* i Ham. Hvordan kommer vi inn på dette stedet for tilbedelse? Første Korinterbrev 12 avklarer det, for: "Ved én Ånd!" Ikke ved én kirke, ikke ved én trosbekjennelse, ikke ved én pastor, ikke ved én biskop, ikke ved én prest. Men: "Ved én Hellig Ånd er vi alle døpt inn i ett Legeme", som er Jesu Kristi Legeme, og underlagt enhver gave som er i det Legemet. Ja, sir! Ingen medlemskap, ingen sitering av trosbekjennelser, ingen lovprising, ingen ydmykende, håndhilsning eller noe annet. Men ved Fødsel blir vi døpt inn i Jesu Kristi Legeme! Amen. "Ved én Hellig Ånd er vi alle døpt inn i ett Legeme."

⁸⁷ Og hva er det Legemet? "I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss." Hvordan kan vi være i det Legemet og fornekte ett Ord av Det, eller plassere Det bort et annet sted som ikke engang er i Legemet? Hvordan kan vi noen gang gjøre det? Guds utvalgte sted!

⁸⁸ Legg merke til det, og når du virkelig er døpt inn i Ham, er det sanne beviset at du tror på Ham, Ordet.

Hvordan kan du være en del av Ham og så fornekte Ham? Hvordan kan jeg fornekte at hånden min er min hånd? Hvis det . . . Hvis jeg gjør det, er det noe mentalt galt med meg. Og hvordan kan jeg? Hvis det er noe mentalt galt med meg, benekter at det er hånden min, benekter at det er foten min, det er noe åndelig galt med den troende som fornekte et hvilket som helst Ord som Gud noen gang har sagt og lovet. Det er noe åndelig galt med den såkalte troende.

⁸⁹ Du kan ikke fornekte én bokstav av Ham, fordi du har blitt en del av det samme. Du er en del av Ham fordi du er døpt inn i Ham; ved at Den Hellige Ånd har ført deg inn i Jesu Kristi Legeme. Det er så vakkert!

⁹⁰ Gud hadde et bestemt sted Han møtte—Han møtte Abraham, og der tilba Abraham. Hele veien ned gjennom Testamentet!

Og Hans lovede Ord vil bli tolket i deg, av Ham. Fikk du med deg det? Ordet som Han lovet å oppfylle i tiden du lever i: du vil bli et brev skrevet av Gud, lest av alle mennesker. Ikke hva du påstår, men det Gud gjør gjennom deg, vil tale høyere enn noe du kan påstå. Gud sa: “Disse tegnene skal følge dem som tror.” Det taler gjennom deg.

⁹¹ Han talte om denne tidsalderen, hva som ville skje nå. De troende i denne tidsalderen må tro Dette, hva Han lovet i dag. Akkurat som de som måtte gå inn i arken, for å bli frelst; gå ut fra Egypt, for å bli frelst; de må komme inn i Kristus, for å bli frelst nå, inn i Ordbudskapet, at Han er den samme i går, i dag og for evig.

⁹² Hvordan kommer du inn i Det? Ved dåp! Dåp med hva, vann? Med Den Hellige Ånd! “Én Ånd, er vi alle døpt inn i dette ene Legemet.”

⁹³ Og Hans lovede Ord, Han vil ikke . . . Du trenger ikke å tolke Det. Han vil tolke Det gjennom deg; hva du gjør, hva Han lovet å gjøre. Menigheten som følger Ham vil være så lik Ham at folk vil forstå.

Se på Peter og Johannes da de ble avhørt etter å ha helbredet en mann ved tempelportene, som kaltes Den fagre. De sa: “De merket”, prestene gjorde det, “at de var både uvitende og ulærde menn”, men de skjønnte at de hadde vært sammen med Jesus. Fordi, (hva?) de gjorde de tingene som Han gjorde.

⁹⁴ Han måtte gjøre Faderens gjerninger. Og i dag må det være det samme.

⁹⁵ Husk nå, Han er den samme i går, i dag og for evig; for Gud møter deg i Ham, det eneste stedet som finnes; for det er der Han har utvalgt å la Sitt Navn bo, i Jesus. “Jesus” er Guds Navn. Husk at Fader, Sønn, Hellig Ånd er titler til Navnet “Jesus Kristus”.

⁹⁶ Da Matteus sa: “Gå derfor ut og lær alle folkeslag, og döp dem i Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds Navn.”

Hvordan det har blitt feiltolket i dag, og sier: “I Faderens navn, Sønnens navn, Den Hellige Ånds navn.” Det er ikke engang skrevet. Det er, “I Navnet,” entall, “til Faderen, Sønnen, Den Hellige Ånd.” *Far* er ikke et navn, *Sønn* er ikke et navn, *Hellig Ånd* er ikke et navn; det er en tittel.

Ti dager senere reiste Peter seg og sa: “Omvend dere, hver og en av dere, og bli døpt i Jesu Kristi Navn.” Gjorde han det Han ba ham ikke om å gjøre da? Han gjorde det Han ba ham om å gjøre. Navnet til Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd er “Herren Jesus Kristus”. Hver eneste person i Det nye testamente ble døpt i Herren Jesu Kristi Navn.

⁹⁷ Ikke én person i Bibelen ble noen gang døpt i titlene Fader, Sønn, Hellig Ånd. Det oppsto ikke før Den nikenske trosbekjennelsen ble vedtatt i Nikea, Roma. Det var et ritual fra Den katolske kirke, som finnes og bekrefter det samme, i katekismen. Jeg har det, det stemmer, *Fakta om vår tro*, og så videre, at det absolutt er en romersk-katolsk læresetning. De vil fortelle deg at det ikke står i Bibelen; men de sier at de har makt til å endre Ordene der, hvis de ønsker det, på grunn av paven. Jeg er ikke enig.

Jesu Kristus er den samme i går, i dag og for evig. “Og den som tar ett Ord bort fra denne Bibelen”, sa Jesus, “eller legger ett ord til Den, hans del vil bli fjernet fra Livets Bok.” Ett Ord; ikke en setning eller et avsnitt, men et Ord! “Den som tar ett Ord . . .”

⁹⁸ I begynnelsen befestet Gud Sitt folk med Sitt Ord. Ett Ord, feiltolket, forårsaket enhver död, enhver hjertesorg, enhver sorg. Eva, hun overtrådte ikke en setning; hun overtrådte et Ord. Da Jesus kom midt i Boken . . . Da var det begynnelsen av Boken.

Da Jesus kom midt i Boken, hva sa Han? “Det står skrevet at mennesket ikke skal leve av bröd alene, men av hvert Ord som går ut av Guds munn.”

I den siste delen av Boken, Åpenbaringen, det 22. kapitlet, det 18. verset, den aller siste delen av Bibelen, taler Jesus Selv, sa: “Jeg vitner om at hvis noen tar ett Ord bort fra denne Boken, eller legger ett ord til Den, hans del vil bli tatt bort fra Livets Bok”, fordi han er en falsk profet og har villedet folket, og deres blod vil bli tilregnet hans hånd, ved å gjøre det.

⁹⁹ Vi må beholde det ene stedet for tilbedelse, det er Jesus Kristus, Ordet, den samme i går, i dag og for evig. Amen. Ja vel. Husk at det ikke finnes noe annet møtested å tilbe, ikke et sted. Gud utvalgte Det.

¹⁰⁰ Johannes, langt tilbake der Det nye og Det gamle testamente knyttes sammen. Lytt nøye nå. Lytt nøye. Johannes, den store

ørnen, kom flyvende fra ørkenen en dag, og hans store vinger spredte seg. Han landet på Jordans bredder, en stor ørneprofet som lagde bro mellom Det gamle og Det nye testamente, og han kalte dem fra høyre og venstre. Han kalte til en tid med omvendelse.

Da fariseerne og saddukeerne kom ut; sa han: “Ikke begynn å si til dere selv: ‘Vi har Abraham til far’, for jeg sier dere at Gud er i stand til å oppreise barn til Abraham av disse steinene.” Åh, du!

Da han begynte å forkynne Evangeliet sitt og sa: “Det står En iblant dere, som dere ikke kjenner. Jeg har ennå ikke identifisert Ham, men jeg vil kjenne Ham når Han kommer. Jeg er ikke verdig til å løse skoen Hans. Men Han vil døpe dere med Den Hellige Ånd og Ild. Og Hans kasteskovel er i Hans hånd; Han skal rense sin treskeplass grundig, og Han skal brenne opp agnene med uslokkelig Ild.”

¹⁰¹ Den store Evangelie-ørnen satt der, mens han ropte ut sine store trusler. Og urenheten kom ut, eller Herodes, keiseren på den tiden, proklamator, som giftet seg med sin brors kone. Og kunne du forestille deg den store Evangelie-ørnen sitte stille og se på det?

Noen av dem sa: “Ikke forkynn om ekteskap og skilsmisse nå, Johannes, for der sitter Herodes.”

¹⁰² Han gikk like opp i ansiktet hans og sa: “Det er ikke lov for deg å ha henne.” Riktig!

Hva var han? Han var den ørnen fra ørkenen. Han var ikke opplært under menneskers frykt og trusler, i en eller annen denominasjon. Men han var opplært under den Allmechtige Guds kraft, til å vite hva som ville være der. Han visste kjennetegnene på Messias.

Halleluja! Ordet betyr: “Priset være vår Gud!” Ikke bli redd. Jeg har ikke fornærmet noen ennå. Jeg er ikke oppskaket. Jeg vet nøyaktig hvor jeg er.

Åh, når jeg tenker på ham, den store ørnen som fløy der ute og satte seg ned! Han sa: “Jeg vil kjenne Ham når Han kommer.”

¹⁰³ En dag sto han der og forkynte. Prestene sto på den andre siden, sa: “Mener du at det kommer en tid da det daglige offeret vil opphøre; dette store tempelet som vi har bygd, og alt arbeidet vi gjør, vi er et stort kirkesamfunn?”

Han sa: “Det kommer en tid da alt dette vil være over.”

“Det kan ikke stemme. Du er en falsk profet!”

¹⁰⁴ Og han så seg rundt. Han sa: “Se, der er Han! Der er Guds utvalgte sted for tilbedelse. Der er Lammet, det virkelige Lammet som tar bort verdens synd.” Han sa ikke: “Her kommer metodisten, her kommer baptisten, eller katolikken.” Han sa: “Der kommer Guds Lam som tar bort verdens synd.”

Den eneste sikre sønnen som finnes, er i Guds Lam. I Ham alene er frelse; ikke i noen kirke, noen trosbekjennelse, noen mennesker, noen far, noen mor, noen hellig mann, eller noe, hellig sted. Det er i den Hellige Gud, Herren Jesus Kristus, der Gud lot Sitt Navn bo i et Menneske, for gjenløsning, Som betalte prisen for oss syndere. Det er det eneste stedet det finnes frelse. Det er Klippen jeg står på.

¹⁰⁵ Johannes gjenkjente Ham. Han sa: “Jeg kjente Ham ikke da jeg så Ham komme gående oppover, men det var der ute hvor jeg fikk opplæringen min . . .” Ikke på seminaret slik faren hans gjorde; ikke som en prest, utdannet. Men i ødemarken, hvor han var i den Allmektige Guds teologiske seminar og ventet på Guds Ord; ikke hva en gruppe menn hadde klekket ut, men hva Gud hadde sagt om Det. Og da Johannes så opp og så Ånden komme, sa han: “Jeg vitner om at dette er Ham.” Åh, du!

Der er ditt sted for tilbedelse. Der er ditt skjulested. Der er Guds Lam som tar bort verdens synd. Ikke noen kirke, ingen trosbekjennelse eller noe annet, men Guds Lam som tar bort verdens synd.

¹⁰⁶ Ser du hvordan Johannes fremla det? Han sa ikke: “Dere fariseere har rett, dere saddukeere, herodianere.” Han sa: “Der er Lammet.” Det er stedet. Han har Navnet. Han er den Ene. Ikke noe annet navn under Himmelen!

¹⁰⁷ Se hva Jesus sa om Johannes nå. En dag sendte Johannes bud til Ham, for å se hva Han gjorde. Jesus sa om ham: “Han var det store og skinnende lyset”, for å vise dem den rette veien, som de burde følge før Hans komme, Hans første komme. Lytt nøye. Ikke gå glipp av dette. Jesus sa: “Johannes var det lyset.” Malakias 3, uten tvil! Profeten med det store, skinnende lyset identifiserte Jesus som Den eneste, “Lammet.” Alle andre lam som prestene snakket om, og alle de andre tingene, var meningsløst. Her var “Lammet!” Mannen med det store, skinnende lyset, som Jesus sa han var.

Malakias 3 sa: “Jeg vil sende Min budbærer foran Mitt åsyn, for å forberede veien.” Og han som ble sendt for å forberede veien, identifiserte Ham, stedet. “Det er Ham! Det er ingen tvil. Det er Ham! Jeg ser tegnet som følger Ham. Jeg vet at det er Ham; et Lys kommer ned fra Himmelen og går over Ham.” Det var ingen tvil om at det var Ham.

¹⁰⁸ Så, min broder, vil jeg spørre deg om noe, til slutt. Vi kan si dette. I Malakias 4, er ikke vi også lovet en annen ørn, en Ildstøtte å følge, for å vise den forvilledede menigheten i dag at Han er Hebreerne 13,8, “den samme i går, i dag og for evig”? Er ikke vi lovet at en til skal komme flyvende fra ødemarken? Amen! Det er nøyaktig Sannheten. Hvor det passer og samsvarer med Lukas 17,30, hvor Menneskesønnen (Ørnen) vil åpenbare Seg for å gjøre

alle andre tilbedelsessteder til intet, slikt som kirkesamfunn og så videre!

Gud utvalgte Sitt sted. Johannes sa: “Der er Det!”

¹⁰⁹ Og så er vi lovet det samme i dag, Malakias 4: “For å vende barnas hjerter tilbake”, for å fortelle at Han ikke er død, disse tingene er ikke for en annen tidsalder; dåp i Jesu Navn var ikke for der tilbake, men Han er den samme nå. Amen. For å gjøre til intet alle andre steder for tilbedelse, det er det den siste-tiders ørn skal gjøre, for å vise at alt det andre er meningsløst, kirkesamfunn er dårskap, men å vise dem igjen, med de samme tegn som Han gjorde, at Han er den samme i går, i dag og for evig. Halleluja!

¹¹⁰ Dessuten, i Åpenbaringen 4,7, har vi hatt fire Livsvesener som vi nettopp har studert.

Den første var, fant vi ut . . . finner vi ut, var løven. Det var det første Livsvesenet som dro ut for å møte utfordringen på den tiden, Løven av Judas Stamme.

Etter Ham kom det neste Livsvesenet. Og vi finner ut at det neste Livsvesenet var en okse, som er et lastedyr, et offer. I den romerske katedralens dager døde Menigheten ut; offer.

Det neste som kom, var et menneske, var et Livsvesen med et ansikt som et menneske. Og det mennesket var reformatorene, menneskets utdanning, teologi og så videre.

Men det siste Livsvesenet som skulle fly, det siste Livsvesenet som skulle komme, Bibelen sier at det var en flygende ørn. Halleluja! Og profeten sa, i denne tid: “Skal det bli Lys.” Åh, du! “På den tiden vil det bli Lys.”

¹¹¹ Det har vært en tid for reformatorer. Det har vært en tid som bare har vært en skygge, som ikke kan kalles dag eller natt. Men i kveldstiden, i Ørnetiden:

Det skal bli Lys i Ørnetiden,
 Veien til Herligheten skal du sikkert finne;
 I vannets vei er Lyset i dag,
 Begravet i det dyrebare Jesu Navn.
 Unge og gamle, omvend dere fra alle deres
 synder,
 Den Hellige Ånd vil sikkert døpe deg inn;
 For Kveldslyset har kommet,
 Det er et faktum at Gud og Kristus er Én.

¹¹² Amen! Det skal bli Lys i kveldstiden, Guds eneste, utvalgte sted for å tilbe. Åh, hva er dette Budskapet kommet for, hva vil Han gjøre? Og i Hans tid skal det bli Lys i kveldstiden, og (hva?) for å ønske Sine barn velkommen hjem til det sanne lovede Land, ved det samme Ildstøtte-tegnet som førte Israels barn gjennom ørkenen.

Guds utvalgte sted å tilbe, Jesus Kristus. Det er det eneste stedet som finnes. Det er det eneste Navnet Gud har for frelse. Det er det Han har kalt familien i Himmelen, når den er på jorden, er Jesus Kristus.

113 Å menighet, Å folk, syndervenn, stol ikke på noe annet enn Jesus Kristus. Ikke stol på noen predikant. Ikke stol på noen andre for å frelse deg. Stol ikke på noen kirke, noen trosbekjennelse, noen denominasjon. Stol kun på Jesus Kristus, for Han er Lyset i tiden.

La oss bøye våre hoder.

Det skal bli Lys i kveldstiden,
 Veien til Herligheten vil du sikkert finne;
 I vannets vei er Lyset i dag,
 Begravet i det dyrebare Jesu Navn.
 Unge og gamle, omvend dere fra alle deres
 synder,
 Den Hellige Ånd skal visselig komme inn;
 Kveldslysene har kommet,
 Det er et faktum at Gud og Kristus er Én.

114 Åh, bror, søster, hvis du ikke har omvendt deg ennå, hvis du ikke har blitt døpt i Jesu Kristi Navn, vil du gjøre den begynnelsen i kveld? Vil du gi Gud muligheten til å ønske deg velkommen til stedet hvor du kan tilbe Ham? Husk, utenfor der, finnes det ikke noe sted som Gud lovet å møte deg og ta imot din tilbedelse.

115 Du sier: "Broder Branham, jeg tilber like oppriktig!" Det gjorde Kain også. Han bar fram alle slags offer som Abel gjorde, men det var feil offer. Du kan gå i kirken og betale tienden din og gjøre din plikt som en kristen burde, like oppriktig som noen annen mann eller kvinne.

Jeg har vært her i rundt tretti år nå, rundt i byen her, og ropt ut dette samme Budskapet. Jeg begynner å bli gammel. Jeg kan ikke være med dere så mye lenger. Men husk, på Dommens Dag er stemmen min spilt inn, og den vil tale mot deg.

116 Det er bare ett sted hvor Gud lar Sitt Navn bo, og det er ikke i en kirke, men i Jesus. Det er bare ett sted for tilbedelse, bare ett sted du blir tatt imot, og det er i den Elskede, Jesus Kristus. "Det er ikke noe annet navn under Himmelen, gitt blant mennesker, som vi kan bli frelst ved", ingen kirke, ingen trosbekjennelse, ikke noe annet. Jesus Kristus!

Og det er ment å være Budskapet for tiden: "Å gjenopprette barnas hjerter, tilbake til Troen som en gang ble overgitt til de hellige." Vil du ikke ta imot Det i kveld?

Og mens vi har våre hoder bøyd.

117 Og de som ønsker å bli husket i bønn, ville dere bare rekke opp hendene. Vi kan ikke foreta et alterkall, for det er bare altfor

mange. Gud velsigne dere. Du store! På venstre side antar jeg at det er tre hundre.

¹¹⁸ Nå til høyre for meg, vil dere rekke opp hendene og si: “Jeg ønsker å bli husket.” Jeg antar at det er hundre og femti, eller flere, til høyre for meg.

Vi har et tabernakel her nede med et stort vannbasseng; pastor, en fin pastor, broder Orman Neville, medarbeidere, disse mennene rundt her som dere ser og møter. Hver dag, hver kveld, hver stund, for folk som ønsker å bli døpt, som har omvendt seg, står det alltid klart. Og hvis du adlyder det budet, vil du uten tvil, ved et løfte fra Gud, hvis du er oppriktig i ditt hjerte, motta dåpen i Den Hellige Ånd.

¹¹⁹ Det er bare ett sted for tilbedelse. Nå, det er ikke i tabernaklet. Det er i Kristus. Hvordan kommer vi inn i Ham? “Ved én Ånd er vi alle døpt inn i dette ene Legemet.”

La oss be.

¹²⁰ Kjære Gud, da disse hendene gikk opp, viste de hva som var under hånden, i hjertet, en overbevisning om at de vet at de trenger hjelp fra Deg. Jeg ber for hver enkelt av dem, Far. Og jeg skal sitere Ditt Ord. Du sa: “Den som hører Mitt Ord og tror på Ham som har sendt Meg, har evig Liv og skal ikke komme for Dommen; men har gått over fra døden til Livet.”

Far, har bare vært bortreist fra byen noen få uker, kom tilbake, spurte: “Om *denne*?”

“Vel, de har gått bort.”

“Vel, hva med . . .”

“De har gått bort.”

¹²¹ Kjære Gud, en etter en blir vi kalt, en etter en må vi møte utfordringen med å vandre ned gjennom dødsskyggens dal. Og det kommer til oss alle sammen, som dødelige. Men i kveld har Du tilbudt oss Din begjæring, at hvis vi ville tro på Ham og bli døpt i Hans Navn, så ville Du ta oss inn. Og så i dette Legemet, Kristi Legeme, ikke i menigheten, men i Kristi Legeme, det Legemet har allerede blitt dømt. Det trenger ikke komme til Dom. Gud utøste Sin vrede over det legemet, og det legemet er fri fra synd; og når vi er i Ham, setter det oss fri fra synd, ved Hans Forsoning, som døde for oss. Og der inne har vi fellesskap med hverandre, mens Jesu Kristi Blod, Guds Sønn, holder oss rene fra all synd og urenheter.

¹²² Gud Far, jeg ber om at Du vil ta hver av dem inn i Ditt Rike. Gi det, Gud. Må det ikke være noen av dem som går fortapt; må det ikke være en gutt eller jente, mann eller kvinne. Herre, noen av min egen familie sitter her, i kveld, som ikke er under dette Blodet. Så godt jeg husker min fars ord! Og jeg ber, Kjære Gud, at ingen av dem vil gå fortapt. Gi det, Herre. Jeg tror på Deg nå, med alt jeg har å tro med.

¹²³ Virk på mine brødre, søstre, mine venner, her på dette stedet i kveld og der ute gjennom telefonen. Flere forskjellige stater hører på, hele veien fra østkysten til vestkysten. Jeg ber, Kjære Gud, langt der nede i ørkenene i Tucson, langt borte i California, oppe i Nevada og Idaho, langt borte i øst og omkring, nede i Texas; mens denne invitasjonen blir gitt, sitter folk i—i små kirker, bensinstasjoner, hjem og hører på. Å Gud, måtte den fortapte mannen eller kvinnen, gutten eller jenta, i denne stund komme til Deg. Gi det akkurat nå. Vi ber om det i Jesu Navn, at de må finne dette trygge stedet mens det er tid.

Når vi ser håndskriften på veggen, jorden begynner å bli nervøs, er tiden for utfrielse nær. En del av nasjonen vår synker, den andre delen ruller og brister av jordskjelv, slik Jesus lovet at det skulle bli. La det ikke bli for lenge for dem, Herre. Må de ta imot det nå, for vi legger dem framfor Deg som trofeer av møtet, av Evangeliet, i Jesu Navn. Amen.

¹²⁴ Tror dere på Ham? Gud velsigne dere. Hvor mange tror at det er Sannheten, til venstre for meg? Rekk opp hånden. Hvor mange til høyre for meg? Rekk opp hånden. Gud velsigne dere. Så vidt jeg ser, alle sammen. Det er Sannheten, venner. Gud vet at det er sant.

¹²⁵ Nå, når du er i Ham, og siden du er i Ham, har du tilgang til alt Han døde for. Og hva døde Han for? "Han ble såret for våre overtredelser, knust for vår misgjerning; straffen lå på Ham for at vi skulle ha fred, og ved Hans sår ble vi helbredet." Tror dere det? Tror dere på Hans forsoning for helbredelse nå?

¹²⁶ Er det noen syke blant oss? La dem løfte hendene, høyre eller venstre. Store mengder av sykdom. Jeg kan ikke kalle fram til bønnekø. Dere skjønner, jeg har ikke . . . kan ikke komme opp på plattformen. Det er helt umulig.

De har bønnemøter på andre steder, for de syke, i menighetene og slikt, nede i tabernaklet.

Jeg skal spørre dere om noe. Hvor mange troende er det her? Rekk opp hånden. Ja vel. Jeg skal sitere Ordet for dere, som er Kristus. Jesu siste oppdrag til verden, og til Menigheten, rettere sagt, Han sa dette: "Disse tegn skal følge dem som tror; hvis de legger hendene på de syke, skal de bli helbredet." Hvor mange vet at det er sant, Markus 16, si: "Amen." [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Ja vel. Jeg ber deg som en troende, å legge hendene på noen foran deg. Bare legg hendene på noen foran deg, og la oss alle be en bønn for hverandre nå. Legg hendene på noen i nærheten av deg.

¹²⁷ Herre, her foran meg er en eske med lommeterklær, små stoffbiter; en mor ligger for døden et sted, en baby er døden nær, syke mennesker overalt. Vi leser i Bibelen at de tok lommeterklær og forklær fra kroppen til Paulus, og de ble lagt på de syke; og onde ånder og urene ånder og sykdommer og plager

vek fra folket. Nå, Herre, vi vet at vi ikke er Paulus, men vi vet at Du fremdeles er Jesus, det eneste Gudegitte stedet for tilbedelse. Og nå, i dag, har disse menneskene bekjent den samme troen, at de tror som de menneskene gjorde. Uten tvil har Du banet en vei for dem! Og jeg legger hendene mine på disse lommeterøklærne og ber om at sykdommene og plagene må forlate kroppene til menneskene som disse vil bli lagt på, i Jesu Kristi Navn.

¹²⁸ Nå, vi har lært, at da Israel kom ut av Egypt, på sin plikts post, de var på vei til det lovede land. Rødehavet kom i veien for dem. Og Gud så ned gjennom Ildstøtten, og havet ble skremt, rullet tilbake og lot Israel gå til det lovede land. Å Gud, se ned gjennom Jesu Blod, i kveld, og må sykdommen rulle tilbake, og satan bli kastet ut. Og må folket gå over til løftet om god helse og styrke, som Gud sa: "Fremfor alt ønsker Jeg at du skal være ved god helse."

¹²⁹ Nå, som Du ser der, Herre Jesus, hendene til disse menneskene som ligger på hverandre, de symboliserer deres tro, for Du sa: "Disse tegn skal følge dem som tror." De ber på sin egen måte, for hverandre. Neste mann ber for dem.

¹³⁰ Nå, Herre, denne utfordringen har blitt møtt, at satan, den store bløffmakeren, han har ingen rett til å holde et Guds barn. Han er et beseiret vesen. Jesus Kristus, det eneste stedet for tilbedelse, det eneste sanne Navnet, beseiret ham på Golgata. Og vi gjør krav på Hans Blod akkurat nå, at Han beseiret enhver sykdom, enhver lidelse.

Og jeg beordrer satan å forlate denne forsamlingen. I Jesu Kristi Navn, kom ut av dette folket, og la de bli satt fri.

¹³¹ Alle som tar imot sin helbredelse på grunnlag av det skrevne Ord, gi ditt vitnesbyrd ved å reise deg opp og si: "Jeg tar nå imot min helbredelse i Jesu Kristi Navn." Reis deg opp.

Lovet være Gud! Slik ja. Se over her, på invalide og slikt, som reiser seg. Lovet være Gud! Slik er det. Bare tro. Han er her. Hvor fantastisk!

¹³² Ute i forsamlingen, på utsiden, dere på telefonene, dere skulle sett! Jeg tror alle personer her inne, så vidt jeg vet, eller de fleste av dem, står oppreist nå. Åh, for en fantastisk stund! Herrens Nærvær, det er saken! "Der Herrens Nærvær er, der er det frihet, der er det frihet." Guds Ånd gjør oss frie.

¹³³ Nå som Han har helbredet oss, tror vi det. Han frelste oss; vi tror det. De som ønsker å bli døpt, er bassenget klart. Når som helst du ønsker å komme, vil det være noen der for å ta seg av det.

Og nå synes jeg, før vi avslutter, bør vi synge en gammel menighetssalme. "Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham fordi Han først elsket meg." La oss løfte våre hender til Gud og synge den av hele vårt hjerte!

Vi ønsker å møte dere her i morgen, klokken halv ti, i denne samme bygningen, for emnet *Ekteskap og skilsmisse*. Ja vel.

La oss syng den sammen nå.

Jeg elsker Ham,

La denne flotte forsamlingen syng den nå! Langt der ute på telefonene, syng den også.

Fordi Han først elsket meg

Og kjøpte min frelse

På Golgatas tre.

¹³⁴ Hvor ble det gjort? På Golgatas tre. Mens vi synger den igjen, vil jeg at du skal håndhilde på noen rundt deg og si: "Gud velsigne deg, pilgrim."

Jeg . . . (...? . . .)

Fordi Han først . . .

Og kjøpte min frelse

På . . .

¹³⁵ Åh, ikke sant du elsker Ham? Er Han ikke fantastisk? Er Han ditt Skjulested? Han er en Klippe i et tørt land, et Ly i stormens tid, det eneste Tilfluktsstedet jeg kjenner til. Derfor:

Min tro ser opp til Deg,

Du Golgatas Lam,

Guddommelige Frelser;

Hør meg nå mens jeg ber,

Ta bort all min skyld,

La meg fra denne dagen

Være fullstendig Din!

La oss løfte våre hender mens vi synger den.

Min tro ser opp til Deg,

Du Golgatas Lam,

Å Guddommelige Frelser;

Hør meg nå mens jeg ber,

Ta all min synd bort,

Åh la meg fra denne dag

Være fullstendig Din!

La oss bøye hodet nå mens vi nynner på den.

Mens i livets mørke labyrint jeg går,

Og sorger rundt meg spres,

Vær Du min Guide;

Byd at mørket skal bli til dag,

Tørk bort sorgens tårer,

La meg heller aldri komme bort

Fra Din side.

Mens dere har hodet bøyd, vil vår elskede pastor, broder Orman Neville, avslutte møtet.

GUDS UTVALGTE STED FOR TILBEDELSE NOR65-0220
(God's Chosen Place Of Worship)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk lørdag kveld, 20. februar, 1965, i Parkview Junior High School i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org